



1993
საბჭოთა
29
ივლისი
№30 (10621)
ფასი 10 კუპონი

საქართველოს დამოუკიდებელი საზოგადოებრივ-კულტურული გაზეთი გაზეთი გამოდის 1990 წლის 1 მარტიდან

საქართველო და მისი სინამდვილე

საქართველო ამჟამად დიდი საფრთხის წინაშე დგას. ხახაღაფტნილი უფსკრული შემწარავლ ამოგვეურებს ქვემოდან. მხოლოდ ერთი წაბორძიკება, ერთი გაუფიქრებელი ნაბიჯი და ცაც თა ვზე დაგვეგრევა. ასეთ დროს აბსურდია თითქოს რამე ილაპარაკო, ვინაიდან უფსკრულის პირას მისულ ხალხს, ბუნებრივია, სხვა საფიქრალი აქვს და იგი არც მოგისმენს.

მოვედით დღემდე და როცა ყველაფერი ეს მოგვიჩვენებდა თუ მოგვიჩვენებს, როცა დავშორდით, თუ დაკავშირდით, რეს ყველაფერი ერთი უფსკრული, სისხლბორცეულს, მართლაც, ძნელია, მომავალზე, საერთოდ, გადარჩენაზე ილაპარაკო.

სამეზრ, მთავრობამ უნდა თქვას. მაგრამ ამ „გადატრიალებების“ ხელმძღვანელი აშუამდგომელი მთავრობა თვითონ და ამდენად, კარგს არაფერს უნდა მოველოდეთ მათგან. ამიტომ არსებული სისტემა და პოლიტიკა უნდა შეიცვალოს! შეიცვალოს უნდა ის კანონები და ფორმები, რაც დღეისთვისაა გატარებული საქართველოში!

ქართველო უნდა აღორძინდეს. ეს იყო დავით აღმაშენებლის ლოზუნგი. მაგრამ რა მანქანებით და რა მეთოდებით? ამაზე ხალხი ფიქრობდა. სწორედ ამაზე ფიქრმა და განსჯამ წარმოიშვა დავით აღმაშენებლის ფენომენი.

დროა, წარსული და ესეცას

ტელევიზიით ხშირად ხდებოდა აზრის მუხირება, რომ აფხაზეთის ტრაგიკულ მოვლენებს აღვივებს რუსეთის რეაქციული ძალები. ამ ლოგიკით კამათია, რამდენად ადამიანობაა ეს იქნება ამ ძალებს და უფრო სტაბილიზაციისათვის ირჩება აღნიშნულ რეგიონში. ჩვენი აზრით, დროა ამდგვარ თვალთმაქცურ, მოჩვენებით კომენტარებს შევეშვათ და ხალხს ვუთხროთ სრული სიმართლე. დროა დაფიქსირდეს რუსეთის ფედერაციის, როგორც ერთიანი სახელმწიფოს დამოკიდებულება საქართველოსადმი. ბოლოს და ბოლოს წერტილი უნდა დაესვათ ქართველი ხალხისთვის თვალში ნაცრის შეყრის პოლიტიკას.

ღმერთო, გაზარდი!

გადის თვეები, კვირები, აფხაზეთში დანთებული სიძულვის კოცონი კი მაინც არ ნელდება. ისევ ინგრევა წინა თუ ახლანდელი თაობის მიერ.

ისა, ლტოლვილი მოხუცებისა და ბავშვების თვალეზში არეკლილი სასოწარკვეთის, უმწიფობის გრძობა, ყოველივე ეს გაუსაძლის ყოფად ფიქსირდება სისხლიანი მეოცე საუკუნის ბოლო ათწლეულის მატთანში. მაგრამ ქართველ კაცს წუთითაც არ ტოვებს შეგრძნება იმედისა, ხვალისდელი დღის ვაცისკრავებისა. უცოლოდ დაღვება უამბო და მოცილდება მის რაინდულ გენს სიძულვილის მუხტი. ისევ დაიღვინებს ყანაში ჩვენებური გლები კაცი, ისევ გაიჭრალებს აკვანი ჩვენს ოდას — სახლებში, კვლავ დოვლათით აიკვება ბედლები...

ასეა, მოვა ნანატრი სიმშვიდე, ქარიშხალგადავლილ ველ—მინდვრებს მოედება ბიჭუნების და გოგონების ჟვიღ—ხივილი და საოცარი სილაღით მოესალაბუნება გულს ჩვენი თანაქალაქელის ციხანა წითაშვილის წრფელი სტრიქონები: „პატარა მოდის, სოფლის გზაზე, პატარა ბიჭი. მოათამაშებს გიგერით მაგ მყვალ თვალებს, ღმერთო გაზარდე ეს პატარა მაგარი ბიჭი, რომ უპატრონოს სამერმისოდ ღვინებს, ხარებს“.

წერილი რედაქციას! მგონია, სწორად ვსჯი

ცხოვრებაში არსებობს ერთი ურყვევი კანონზომიერება, რომელიც ნებისმიერი ქართველი გლეხი დაგვიდასტურებს: სადაც ხორბალს დათესავ, იქ აუცილებლად ამოვა სარეველა. მაგრამ სადაც სარეველას დათესავ, იქ არაფრის დიდებით არ მოვა ხორბალი. ეს იმიტომ ხდება, რომ სარეველა პარაზიტია, მან სხვის ხარჯზე უნდა იარსებოს. ხორბალს ეს არ ჰირდება.

ღმერთო, გაზარდი! მგონია, სწორად ვსჯი. ცხოვრებაში არსებობს ერთი ურყვევი კანონზომიერება, რომელიც ნებისმიერი ქართველი გლეხი დაგვიდასტურებს: სადაც ხორბალს დათესავ, იქ აუცილებლად ამოვა სარეველა. მაგრამ სადაც სარეველას დათესავ, იქ არაფრის დიდებით არ მოვა ხორბალი. ეს იმიტომ ხდება, რომ სარეველა პარაზიტია, მან სხვის ხარჯზე უნდა იარსებოს. ხორბალს ეს არ ჰირდება.

კვირის, მოგვატყუეს

ეს მერამდენედ გვეტყუება საბიკად დროის ღმერთი, თითქოს განგებამ ყოფნა—არყოფნის სასწორზე შეადგო ქართველთა ეროვნული თვითშეგნება. ეკონომიკურად გავრანებული და სულიერად დაღლილ—შეურაცხყოფილი საქართველო მიადგინებია, რომლის იქით წყვედ—

იადი ილანდება. აფხაზეთში მათგანთა მიერ აგორებულმა ძმათა მკვლელობა ომმა დირსებებთან ერთად მთელი სისასტიკით გამომწვეურა ქართველი კაცის ბევრი მანკიერი თვისება. სწორედ ამ შურმა და გაუტანლობამ, პატივმოყვარეობისა და წამხედურობის ავმა ბაცვილამ მოგვიტანა

ამდენი უბედურება. და აი, გამოჩნდა „სამანი“ ქართველ—აფხაზთა სისხლიანი კონფლიქტის შეჩერების ბურუსიან გზაზე. იდება ხელშეკრულება ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ. მაგრამ გულს ღრღნის ატყვევებული სულის თანმდევი კითხვა: რა დათმობების ხარჯზე ვიპყით ნანატრ მშვიდობას? ეს ხომ ერთიანი ინტერესების შელახვაა, წმიდათაწმიდა და ხელშეუხებელი პრინციპების მნიშვნელოვანი

ლაღ იგნორირება. ვინც არ უნდა მიმტყიცოს საწინააღმდეგო აზრის სისწორე, მაინც მგონია, რომ ჩვენ მოგვატყუეს ბოროტმა მესამე ძალამ თავისი პოლიტიკური ნება მოგვახვია თავზე და ფაქტურად საქართველოს ძირძველ მიწაზე

კონტროლის უფლება წავგართვა. შეიძლება ზოგი რამ არ მესმოდეს სწორად, პოლიტიკური ნიუანსებში უცხოველი წვდომის პრეტენზიები არცა მაქვს, მაგრამ ასეთი დამაკაბალბელი გარიგების მომხრე ვერ ვიქნები. მ. ჯალალდინია.

ისევ ნახალი მათოლით

როგორც მოვლენის უშუალო თვითმხილველი იუწყებიან, 27 ივლისს ქ. ქუთაისში კანონიერი ხელისუფლების მომხრეთა ინციტივივო ტარდებოდა ხალხმრავალი მიტინგი...

ღირსეული

მერაბ იყუჩავას მხოლოდ შორიდან ვიცნობდი. ვიცოდი ვინც იყო და გაცნობის წყურვილი მქონდა...

ავუსენი მოსვლის მიზეზი: — თქვენთან მინდა ვარჯიშის დაწყება—მეთქი. მერაბმა, მოკლე გამოკითხვის შემდეგ...

დასახულობა და საპირობა. ამიტომაც იყო ალბათ აკრძალული. ამ სიტყვების შემდეგ ადვილად დაიწყო მუშაობა...

და ხდუმს ერთ დროს ხალხსოთა და სიხარულით სავსე დარბაზი, მოწყენილია თითქოს მისი კედლები, აღარ იხმის...

სისუფთავა, ჩვენ და გარემო

ვიმოქმედოთ გონივრულად

ყოველგვარ გაჭუჭყიანების ზრდა, ბუნებრივი რესურსების უგუნური გამოყენება, სერიოზულ სირთულემდე მიგვიყვანს...

გავატაროთ დაჯარიმების პოლიტიკა. იქნებ ვუჭირისუფლოთ მდინარეს. კიდევ ერთი: ნუთუ ასე ძნელია ერთ დღეს რომ ვიმუშაოთ...

სანამ გვიან არ არის. შენი მიმდებარე ტერიტორია რომ დასუფთავო, ამას იძულების ფაქტორი კი არა, შინაგანი კულტურა უნდა გკარნახობდეს...

გამოსათხოვარი

ნიკოლოზ ჩილაჩავა

კავშირგაბმულობის ზუგდიდის საწარმოო სამმართველოს კოლექტივის დაკვდა კიდევ ერთი დეველოპოსილი მუშაკი— ნიკოლოზ (ნიკუ) პირილიან ქეჩილაჩავა...

ლი... ბატონი კიკუ თითქმის 60 წელი ემსახურებოდა რადიოქს მუშაობასა და განვითარების საქმეს...

აბიჭურიენტონ - საშუალოდგომი

ზუგდიდის დამოუკიდებელი უნივერსიტეტი წელს პირველად აცხადებს აბიჭურიენტონა მიღებას თურქული ენის, ლიტერატურის და ისტორიის ფაკულტეტზე...

მოქალაქეთა საუკრადლო დი

კოოპერატივი „ჩელა“ სამუშაოდ იწვევს ფარმაკეტიული განათლების მქონე პირებს. მსურველებმა უნდა წარმოადგინონ ფარმაკეტიული განათლების დამადასტურებელი საბუთები...

ნექტარ კიტია

ზუგდიდის მედიცინის დარგის მუშაკთა რიგებს გამოაკლდა ჯანდაცვის წარჩინებული, მეორე მსოფლიო ომის ვეტერანი ნექტარი პპვენიციის ძე კიტია...

მეუღლე შალვა გვილაგა

მეუღლე შალვა გვილაგა, შვილები: მამია, გურამი წიწავები, მაკა გვილაგა, გია კობლაძე, სიმეონი იური წიწავა, ზაზა კურალა, რძალი ია ბესელია, შვილიშვილები: იუზა, მამუკა წიწავები, მარიამი წიწავა, ირაკლი კურალა, მათი კობლაძე, შახლები: ეთერი, კრილინკო კურალიები, მერი, შოთა ბესელიები, რძალი რაისა ჯაბუა, მახლიშვილი ზაირა გვილაგა, დები: ვერა, ვალია, ლუკა და ფუცული, მული ვალია, მული-შვილები მეგლუბი, შოთა, ციცო ჩაჩიაიები, რძლები ლიდა, ნატო, მერი, როზა, სიმეონი: ტერენტი არქანია, შალიკო ვარდანი, დის შვილები, ძმისშვილები და ახლო ნათესაები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ტატანა დიტოს ასული ნაყოფია—გვილაგა. პანაშვიდი 29, 30, ივლისს. დაკრძალვა 31 ივლისს. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, ნინოწვილის ქუჩა №49—დან 17 საათზე.

მეუღლე არსენა, შვილები ლუარა, დოდო, ლერი, ჯანი, ზური, აბი, იური, და ქუნა, მული ანტისა, მახლები: მიშა, ნოდარი, რძლები: ლონდა ხორაგა, ეთერ კვარაცხელია, ეკატერინე დარონია, მანანა ლომაია, ვენერა ფიფია, თალიკო წურწუშია, ლოლა ფიფია, სიმეონი: მუშინი კვარაცხელია, ვარლამ მატუა, გია გოგობია, დედა ტატანა გოგილაგა, შვილიშვილები: მათა, გია, ლევანი, ლალი, ზურაბი, რევაზი, თამარიკო, შვილთაშვილები: გიგა და ლევანი შეროზიები, სოფიკო, მარიკა გოგობიები, დისშვილები: ნონა, თემური კვარაცხელიები, ძმისშვილი მანანა ქარაგა, ახლო ნათესაები იუწყებიან თამარ დევანის ასული ქარაგა—შეროზიეს გარდაცვალებას. პანაშვიდი 29, 30 ივლისს. დაკრძალვა 31 ივლისს სოფელ ჩქეველში. (წალენჯიხის რაიონი).